

ningen om Begivenhederne ved Dardanel-lerne, og hvis det ærede Medlem vil sammenligne Forholdene dernede med Forholdene i Køgebugt og Betingelserne for en Stormagts Flaade for at komme frem de to Steder, saa vil han vistnok ikke nogen Sinde i sit Liv mere sammenligne Køgebugt med Dardanelerne.

Nej, Tanken om og Troen paa en saadan Forsvarsmulighed laa ikke i de Foranstaltninger, der den Gang blev truffet. Men derimod erkender vi, at Dele af det Militærvæsen, der fandtes paa det Tidspunkt, var anvendelige og med Rimelighed og Nødvendighed maatte tages i Anvendelse ogsaa til Væretagelsen af Danmarks Neutralitetsopgaver. Det var nødvendigt, at vi havde Vagthold ved den danske Grænse, og det var nødvendigt, at vi havde Vagtstyrker rundt om i adskillige af de danske Kystbyer, Vagthold, som den Gang kunde have været besørget, hvis vi ikke havde haft hele Opgaven knyttet til Københavns Befæstning, paa hvilken Ordningen af 1909 hvilede, med op imod en halv Snes Tusinde Mand. Vi erkender ogsaa, og erkendte ved vore Udtalelser i 1922, at for Flaadens Vedkommende var en væsentlig Del af Flaaden praktisk anvendelig under de daværende Forhold. Men om den Del af Flaaden, som udgør over Halvparten, som er langt den bekosteligste med Hensyn til Tilvejebringelsen, med Hensyn til hele dens Ordning og Opretholdelse, nemlig de saakaldte Kystforsvarsskibe, gælder der dette, at for den havde vi i Krigens Dage til Løsning af Neutralitetsopgaver lige saa lidt praktisk Brug, som vi havde for Københavns Befæstning.

Vi stillede i sin Tid i 1922 ud fra de Erfaringer, vi mente at kunne uddrage af Krigens Begivenheder for Danmarks Vedkommende, vort Forslag som et Forhandlingsforslag, som Grundlag for en Forhandling, vendende os baade til Partiet Venstre og til det Parti, der stod ved Siden af, Socialdemokratiet, idet vi tilsigtede og regnede med, at der maatte gøres et alvorligt Forsøg paa at tilvejebringe en Overenskomst imellem tilstrækkelig mange til at faa et Flertal baade i Folketing og Landsting og en Forstaelse med den daværende Regering. Det Forhandlingsgrundlag, vi saaledes tilbød, afvistes fuldt og helt af Partiet Venstre, som foretrak den Gang at træffe Overenskomsten med det konservative Parti og sammen med dette gennemføre Militærordningen af 1922. Det politiske Resultat deraf er, at i dette Øjeblik føres Forhandlingerne om dansk Militærvæsen paa

Grundlag af et Regeringsforslag af den nuværende socialdemokratiske Regering, og det er da dette, vi maa tage som Udgangspunkt for den Drøftelse, der nu finder Sted her i Tinget. Det Spørgsmaal, vi maa stille overfor dette Forslag, er, om det byder de fornødne og rigtige Hjælpemidler til Løsning af de Opgaver, som jeg i mine Udtalelser her har angivet.

Jeg vil da først om Regeringens Forslag sige, at vi er enige i Princippet: Tanken om Overgangen fra et krigsmæssigt udstyret Danmark til et politimæssigt Vagthold til Søs og til Lands. Vi ser ogsaa med Tilfredshed, at Regeringen foreslaar Ophævelsen af Forsvarsministeriet og disse Opgavers Løsning henlagt til og den dertil knyttede Forandring i det hele taget gennemført af Statsministeriet. Det er endelig med megen Tilfredshed, vi har set Forslaget om Ophævelsen af den tvungne Værnepligt. Vi stillede Forslag derom i sin Tid i Militærkommissionen og opnaaede efter nogen Forhandling Samstemning med Socialdemokraterne, og det glæder os, at Regeringsforslaget bygger paa dette Princip.

Ligeledes er vi veltilfredse med, at man i Stedet for en af den almindelige Værnepligt udgaaet Militærstyrke ikke har sat en hvervet Styrke, men derimod en Uddannelse af kortvarig Karakter af frivilligt Mandskab, som efter denne kortvarige Uddannelse vender tilbage til det almindelige, civile Liv. Jeg kan endelig tilføje, at det er med megen Overensstemmelse vi møder Forslaget om at tilvejebringe et Forbud mod Eksistensen af frivillige Korps herhjemme. Vi foreslog det i 1922, Socialdemokraterne var den Gang enige med os, og vi kan naturligvis kun med Tilfredshed se, at dette Forslag nu er optaget.

Derfra vender jeg mig imidlertid til de Punkter, hvor jeg mener, at de foreliggende Forslag har Mangler, og at Ændringer er nødvendige. Om Lovforslagene om Statsmarinen og Vagtkorpset gælder, at begge disse Forslag er lidet udført, mangfoldige Bestemmelser er dels henskudt til kongelig Anordning, dels kun antydet i Motiverne til Forslagene. Det er meget muligt, at den højtærede Regering kan have haft sine Grunde til at forelægge Forslaget i denne lidet udførte Form, og det har jo i en vis Forstand den Fordel, at det giver lettere Grundlag for den Forhandling om Enkeltheder, hvortil den højtærede Forsvarsminister udtalte sin Villighed. Men selv om det kan være meget forstaeligt, at Regeringen har forelagt Forslagene paa en saadan Maade, tror jeg, at alle Medlemmer